

VEGAGERÐ



ILL UM NÝGGJAN INNKOYRINGARVEG

Undir Kongavarða óttast tey, at tey fara at standa fóst í hálkuni í vetur, nú nýggjur innkoyringarvegur er gjørdur

Danjal av Rana

Mánadagin fingi íbúgvarnir undir Kongavarða endiliga sín nýggja innkoyringarveg. Synd er tó at siga, at hann er væl móttikin. Facebook-bólkurin fyri tey, ið búa undir Kongavarða er á tremur við atfinningum móti nýggju vegaføringini, sum onkur nevnr ein slalom-bakka.

Fólk, ið búa undir Kongavarða hava leingi ilskast inn á innkoyringarvegin til býlingin. Tey hava ilskast um eitt stórt S-sving miðskeiðis á vegnum, men tað er lítið aftur í móti teimum atfinningum, sum nú eru.

– Vegaføringin er fullkomiliga skeiv, sigur Knud Bjørk, formaður í eigarafelagnum undir Kongavarða.

Seinastu tíðina hava íbúgvarnir undir Kongavarða verið ónøgdir við fyrbils innkoyringarvegin í samband við byggiarbeiðið undir Kongavarða. Farið er undir at byggja næstu raðhúsini í



býlinginum og í tí sambandi hevur arbeiðstakarin flutt innkoyringarvegin. Hetta hevur havt við sær, at vegurin hevur ligið eftir eyri og gróti, sum hevur dálkað bæði bilar og veg. Nýggja loysnin er tó ikki haldgóð, siga tey.

Nýggja vegaføringin

er lagd soleiðis, at tá ein koyrir út frá býlinginum, má ein fyrst koyra í eini lítlari undanbrekku og síðani snara niðan í eina mótbrekku. Í mótbrekku fær ein so víkiskyldu fyrst teimum, ið koma oman frá nýggju bygninginum undir Kongavarða, sum skulu

byggjast oman fyrst verandi háhús. Frá krossinum skal ein so snara til vinstru og koyra í undanbrekku aftur út á Glyvursveg.

– Fyrst av øllum so er eingin ivi um, at hæddarmunurin fer at elva til trupulleikar. Eg skilji ikki, hvussu teir hava lagt hasa

vegaføringina, sigur Knud Bjørk.

Hann ivast ikki í, at hetta fer at elva til ferðslutrupulleikar, serliga í vetur.

– Í hálkuni verða brekkurnar ein stórir trupulleiki. Kommunan gravar ikki her inni, tá tað kavar, so tað verður ein avbjóðing

at sleppa úr gøtuni. Vit mugu hava ferð á, um vit skulu megna at koma niðan gjøgnum brekkuna. Tá er vandi fyri, at vit fara á glið og kanska koyra út av. Komin niðan gjøgnum brekkuna, hava vit víkiskyldu og mugu tí víkja. Tá vit so aftur skulu koyra, er vandi fyri, at vit standa fóst í hálkuni, greiðir Knud Bjørk frá.

Umframt hetta eru tey eisini heldur ónøgd við, at tey mugu víkja fyrst og halda av fyrst teimum nýggju íbúgvunum. Vegurin er lagdur soleiðis, at hann liggur beint upp á hamarin og so er ein síðuvegur gjørdur inn til verandi bygningar.

– Tað er eingin ivi um, at vit halda, at hetta kundi verið loyst betri, sigur Knud Bjørk, men enn veit hann ikki heilt, hvat kann gerast.

– Vit fara at hava nevndarfund um málið, so fáa vit at siggja, um vit skriva eina klagu ella okkurt líknandi, sigur Knud Bjørk.